

INTERSKI Congres Sankt Anton, Januari 2011

Nederlandse topprestaties

Voor de eerste keer in mijn 'prille' bestaan mocht ik van dichtbij een Interskicongres meemaken. Voor een week naar Zuid Korea vond ik wat gortig. Maar nu was Sankt Anton relatief dichtbij. Ik had het geluk dat ik in het hotel zat met het demoteam skiërs en boarders en de bobo's. Duidelijk een Frühstückkension omgebouwd tot 3 sterrenhotel, de ontvangst en het verblijf waren echt hartelijk. Blijkbaar had Frank zo'n goede band opgebouwd met de vrolijke echtgenote van voormalig wereldkampioen Egon Schöpf (1947 e.v.) dat ik regelmatig Frank zag wegzakken in de armen en aan de boezem van onze

Egon Schopf

gastvrouw. Interessant te zien hoe commercieel inzicht en Oostenrijkse vriendelijkheid samengaan. Met Frank op de kamer. Dan kan je heel wat meer achtergronden te weten komen hoe de professionele skiwereld via Interski, IVSI en ISIA-wereld in elkaar steekt. Dankzij de uitgebreide verslagen van Frank zijn wij in Nederland – als enige? – op de hoogte van de manipulaties van Frankrijk met bondgenoten Oostenrijk en Engeland ten aanzien van bevoegdheden en werkmogelijkheden van internationaal erkende skileraren uit andere landen.

40 Landen waren met demoteam aanwezig bij het congres. Frankrijk, Oostenrijk, VS, Hongarije, Andorra, Lichtenstein, Japan, Australië, Nederland, etc. Was Rusland nu vergeten om zijn demoteam mee te nemen? Een lege piste toen het team bij de demo werd aangekondigd. De eerste demonstratie op de fel verlichte helling was op zondagavond. Spektakel. Vooral gastland Oostenrijk moest perfect voor de dag komen. Dat lukte. Van 's avonds 5 tot half 7 werden we vergast op hele kunstige demo's. Vooral de snijdende passages rakelings langs elkaar met een snelheid van 60 tot 80 km. per uur waren opwindend. Eigenlijk wil je een botsing zien, bedacht ik..!?

<http://www.youtube.com/watch?v=9KsosSoxIBA>

En zo werd de eerste dag na de openingsceremonie besloten met een groots vuurwerk. De dagen werden gevuld met ochtendvoordrachten bv. Zwitserland op maandagochtend, workshops en keylectures. Acht landen mochten een topvoordracht houden, w.o. Nederland. In verband met persoonlijke overwegingen heb ik de eerste dagen niet aan de workshops meegedaan. Zeer geïnteresseerd was ik echter in de keylectures, die gehouden werden in de grote zaal, waar zo'n 1500 tot 2000 gasten aanwezig konden zijn. Duitsland mocht openen. Een grote misser. Als je niet snapt dat je voor 1500 mensen ook achter in de zaal verstaanbaar moet zijn, dan maak je een grote fout. De tweede blunder was een A4 vol tekst in je PowerPoint-presentatie zetten en dan de titels oplezen. Niemand zal zich ook nog iets van die presentatie herinneren. De keylecture van de Amerikanen was goed qua opmaak, zwarte achtergrond met witte letters. Die echter net te klein waren. De inleiding met feestelijke wintersportbeelden was echter veel te lang. Het

ging over het verloren gaan van de gezellige wintersportavonden voor groepen, families, in boerenpensions en jeugdherbergen. De trend dat alles in economisch perspectief geplaatst moet worden, geld moet opbrengen heeft deze sociale sfeer bedorven, betoogde de presentator. Hoe moeten we resocialiseren? Hoe krijgen we die sfeer van vroeger terug? De oplossing komt uit avondbijeenkomsten met zang en dans en optredens voor alle wintersportgasten. Een utopie of overdrijving. Met elke avond in elke wintersportplaats landendemo's en vuurwerk zal dat misschien lukken. Maar er is niet altijd Interski.

Geen onderwerp een Interski-keylecture waardig.

De voordracht van Finland was zo mogelijk nog onoverzichtelijker. Een professor die een sheet vol met tekst ging oplepelen. Verzachtende omstandigheid, hij moest invallen voor de presentator van Rusland die niet was komen opdagen.

De keylecture van Zweden was de eerste interessante voordracht. Een zeer persoonlijk boeiend gebracht verhaal over Will – Skill – Hill concept.

Zeker heel bijzonder was de voordracht van de Japanners. Een professor wilde duidelijk maken hoe zijn enthousiasme voor het skiën gewekt was door de inspirerende contacten die zijn vader gekregen had met de Oostenrijkse skipioniers rond 1900 en later. Onverwachte plaatjes van Matthias Zdarsky, zijn skistijl en zijn bindingen en Hannes Schneider. Niemand begreep wat dit met Interski te maken had. Men begon een beetje te grinniken, omdat zijn stemvolume een orkaan kon overstemmen en dat alles in aandoenlijk Duits voorgedragen. Iedereen kreeg echter de slappe lach toen hij aan het einde van zijn speech zeker 5 minuten luidkeels ging jodelen. Hij kreeg uiteindelijk een daverend applaus.. Tegen alle conventies in of geen idee van wat gangbaar is? Slapstick of moedig?

Op donderdag kwam Maarten Huisman met zijn voordracht. De avonden daarvoor minutieus voorbereid, merkten we. Het begon ongelukkig met een beeld wat niet opstartte. Maarten leek geen moment uit het evenwicht. Daarna bracht hij een voordracht die de volle aandacht opeiste van de wel 1500 aanwezigen. Informatie, een ongebruikelijk onderwerp, grappige staatjes met bv. 'het aantal lawines in Nederland = 0'. De lachers op zijn hand. Een verademing na de andere voordrachten. De powerpoint werd puntsgewijs gebracht op een zeer aantrekkelijke ogende achtergrond van antracietgrijs. De witte letters waren heel goed leesbaar. Maarten las niet voor van het sheet en dus niet met de rug naar het publiek, maar omschreef de onderwerpen. En dit alles met een ongekend professioneel onderwerp waarbij elk land gedacht moet hebben, hadden wij maar hiervoor gekozen. Sneeuw- en lawinekunde voor freeriders, boarders en belangstellenden in een 10-daagse cursus. Subtiel was een lawine laten zien op een duinhelling. Dit kan de wind veroorzaken. Zo'n klasse heb ik de gehele week niet gehoord en gezien bij de voordrachten.

Drie workshops heb ik maar meegemaakt.

Voor 50+ cliënten in aangepast tempo gegeven door de Zweden. Het tempo was heel pittig.. Accenten lagen op lichaamsposities van onder naar boven. 'Voel de voorvoet, voel de boog onder de voet. Knieën: buitenste knie, binnenste knie, beide knieën draaien de nieuwe bocht in; alsof je koplampen op je knieën hebt. Daarna heupinzet. Typisch was dat de oudere begeleider de jongere een beetje stond af te troeven, af te zeiken is te sterk want ze werkten al 15 jaar samen.

De laatste dag heb ik de workshops van Nederland meegemaakt met 's morgens Tjeerd en Jeroen en 's middags met Bastiaan en Harald. Het Nederlandse TEA-concept. Daarover zal elders meer gezegd worden, veronderstel ik. Opvallend veel organisatorische goede oplossingen. Tjeerd stond bij de lift om deelnemers vanwege de drukte de weg te wijzen naar de plaats waar de groep stond opgesteld. De groep stond aan de rand van de piste op een overzichtelijke plek. Tjeerd legde de opdracht uit (Teaconcept) en Jeroen skiede voor tot een overzichtelijke plek beneden op de helling. Dankzij de opvallende Interskipakken kon iedereen de groep terugvinden. Inhoudelijk heel goed. Ook 's middags was de presentatie van Bastiaan en Harald goed.

Er rezen bij mij wel een paar vragen die nog openstaan.

Ik vroeg (me af) of je op ski's recht naar beneden kon skiën. Ja, zei Bastiaan, kijk maar en skiede een stukje naar beneden. Ik heb nog steeds gerede twijfels. Onbelaste ski's zoeken door de taillering de bocht (Wiener Skimodelle van Prof. Dr. Zehetmayer) ([PDF] [Fahrversuche mit Skimodellen](#) via Google).

Met belasting werken of de lichaamskrachten op de ski's of de taillering van de ski's.

Zelf heb ik 2 modellen om te demonstreren.

Als ik het juist heb, gaat het Nederlandse skileerplan uit van knieëndraaien bij de bochtinzet (de koplampen op de knieën van de Zweden). Kun je ook zonder knieëndraaien juist op de taillering van de ski's met lichaamskniepen de bocht inzetten? Wat heeft de voorkeur?